

Д. Ю. Білінський

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент

М. В. Полховська

Особливості вживання пасивних конструкцій в сучасній англійській мові

У традиційній граматиці англійської мови категорію стану визначають як граматичну категорію, що розглядає дію, виражену в реченні, з двох позицій без зміни значення цього речення. Відповідно існує активний та пасивний стан дієслова. У дієслівному словосполученні різниця між двома категоріями стану полягає у тому, що пасивний стан утворюється за допомогою допоміжного дієслова *to be* та *Past Participle* головного дієслова [3: 159].

Прийменник *by* є необов'язковим елементом речення. Трансформацію “активний-пасивний” стан зображуємо у такий спосіб:

$noun\ phrase_1 + active\ verb\ phrase + noun\ phrase_2 = noun\ phrase_2 + passive\ verb\ phrase + by\ (noun\ phrase_1)$ [4: 820].

Головною причиною використання пасивної конструкції є, на думку С. Грінбаум, небажання вказувати особу, яка виконує дію. Це може відбуватися із декількох причин:

- виконавець дії невідомий;
- відсутня потреба у ідентифікації цієї особи;
- з міркувань тактовності [5: 58].

Також С. Грінбаум зазначає, що форма *Participle I* може використовуватися для позначення прикметників. Наприклад у реченні "*She was annoyed with them*" *Participle I 'annoyed'* є прикметником. Для того, щоб розрізняти в таких випадках пасивну конструкцію, потрібно притримуватися наступних правил:

- прикметники можуть супроводжуватися прислівником *very*;
- прикметники можуть мати інше сполучне дієслово, окрім *be* (наприклад: *became worried*);
- прикметники можуть сполучатися з іншими прикметниками (наприклад: *angry and worried*) [6: 628].

Слід зазначити, що опозиція активний – пасивний стан співвідноситься із опозицією відома інформація – нова інформація. Відома інформація в активній конструкції вживається на початку речення, а нова інформація знаходиться в кінці. Таким чином, якщо розглядати певне висловлення, що аналізується в декількох реченнях, то нова інформація першого речення у висловленні знаходиться *на початку наступного речення* (тобто у позиції підмета), де міститься відома інформація. Якщо ж трансформувати активну конструкцію другого речення у пасивну конструкцію, то нова інформація першого речення буде знаходитися *в кінці наступного речення*, позначаючи відому інформацію. Таким чином існування пасивного стану дає можливість вибору того, що буде згадано на початку чи в кінці речення. Тому можливість вибору, згадана вище, є вирішальною причиною широкого вживання пасивного стану [2: 81].

Крім того, традиційне визначення активного стану є неточним, оскільки підмет в активній конструкції є "активним" тільки у випадку з додатком, коли їх референти не співпадають. Проте в інших випадках, як *"The door opened"*, *"The concert began"*, *"The book sells well"* підмет не є виконавцем дії в реченні. В цих конструкціях в ролі підмета виступає предмет, на який направлена дія. Дієслова в цих конструкціях є неперехідними. Вони мають форму пасивного стану та не втрачають власного лексичного значення. Тому Л. Бархударов вважає, що існує "середнє" або "медіальне" значення активної форми дієслова. Підмет в таких реченнях є одночасно суб'єкт і об'єкт дії – дія здійснюється суб'єктом і спрямована на нього ж [1: 111]. Доказом цього є можливість вживання з медіальними дієсловами зворотного займенника, який має той самий денотат, що і підмет, наприклад: *John dressed himself*. Це значення визначають як "зворотнє" або "рефлексивне".

Також слід зазначити, що підмет може супроводжуватися додатком, що позначає знаряддя, наприклад: *"He was then received into the convent by the brethren with the kiss of peace and again admonished by the prior with the words. . . ."*. Проте частіше цей додаток вживається, коли виконавець дії прямо не зазначений.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Бархударов Л. С. Очерки по морфологии современного английского языка / Л.С. Бархударов. – М., "Высшая Школа", 1975 – 157 с.
2. David J. Young. Introducing English Grammar / David J. Young. – Taylor & Francis e-Library, 2003 – 125 p.
3. Randolph Quirk. A comprehensive grammar of the English language / Randolph Quirk. – Longman, 1990 – 171 p.
4. Randolph Quirk. A Grammar Of Contemporary English / Randolph Quirk. – Longman, 1980 – 1120 p.
5. Sidney Greenbaum. An Introduction To English Grammar: Second Edition / Sidney Greenbaum. – Pearson Education Limited, 2002 – 277 p.
6. Sidney Greenbaum. The Oxford English Grammar / Sidney Greenbaum. – Oxford University Press, 1996 – 652 p.
7. Virginia Tufte. Grammar as Style / Virginia Tufte. – Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971 – 280 p.

Tetyana Bovkun

*Master of Arts in Applied Linguistics Ohio University
Athens, Ohio, the U.S.A.*

Patchwriting in Non-native English Speakers' Academic Writing (Research Summary)

This exploratory research on second-language academic writing investigates the practices and beliefs of a group of non-native English speaking students in a U.S. university about patchwriting, the textual borrowing strategy that they employ in a summary writing task. Patchwriting constitutes a grey area between plagiarism and a legitimate paraphrase of the language of original sources. In the current study, the concept *patchwriting* refers to copying from a textual source phrases that consist of two or more consecutive content words. The focus of the current study is placed on the syntactic structure of a patchwritten phrase, and only noun phrases are analyzed in this research project. An innovative approach to defining a patchwritten phrase exploited in the study makes it hard to compare the present study with the previous research on language reuse.